

Fragment del Sant Crist de Piera

Piera

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Església parroquial de Santa Maria.

Coordenades:

Latitud: 41.51606
Longitud: 1.74121
UTM Est (X): 394963
UTM Nord (Y): 4596812

Classificació

Número de fitxa 08161 - 269
Àmbit: Patrimoni moble
Tipologia Objecte
Estil / època: Modern
Segle XVII
Estat de conservació Bo
Protecció Física
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Simbòlic
Titularitat Privada accessible
Titular: Bisbat de Sant Feliu de Llobregat. Casa de l'Església. C. Armenteres, 35. 08980 Sant Feliu de Llobregat.

Fitxes associades:

[Temple Arxiprestal de Santa Maria](#)

[Fira del Sant Crist de Piera](#)

Autoria de la fitxa Marta Lloret Blackburn-Antequem, S.L.
Data de registre de la fitxa: dv., 04/07/2025 - 16:31

Descripció

Al cambril de la Capella del Sant Crist de l'església arxiprestal de Santa Maria hi ha una fornícula que conté les restes de l'antiga imatge del Sant Crist. Es tracta d'una mà i un dit fets de fusta, dipositats sobre un pedestal.

Història

El Sant Crist representa un dels emblemes de la vila de Piera. Segons la tradició, durant un greu període de sequera l'any 1688, es va treure en processó la imatge del Sant Crist Crucificat tot fent rogatives. La llegenda diu que gràcies a la intercessió de la imatge, a Piera no els ha faltat mai més l'aigua. Durant la Guerra Civil, les milícies republicanes van cremar l'església de Santa Maria, així com la imatge del Sant Crist. Quan ja marxaven, alguns del poble van veure que el Sant Crist no estava del tot cremat, se'l van endur a la rectoria i amb draps humits el van apagar i el van amagar a la vinya del Ferriol. Algú dels qui ho va veure, va alertar a un de les milícies que no s'havia cremat i que l'havien amagat. L'endemà van tornar, van agafar el campaner i el van fer confessar on era el Sant Crist. D'allà el van agafar i el van portar a la plaça del Sant Crist on el van acabar de cremar. Els fidels van observar que de forma miraculosa s'havia salvat una mà. La nova imatge del Sant Crist es va fer l'any 1941 i segueix sent venerada a la capella pròpia que té dins l'església parroquial.

Bibliografia

CORAL, M. (2023). *Piera desapareguda*. El Papiol: Efadós.

DELGADO, M. (1995).” Culte i profanació del Sant Crist de Piera”: *Miscellanea Aqualatensia*. Igualada: Centre d'Estudis Comarcals d'Igualada.

SERRA, M. (2001). *El Sant Crist de Piera*. Barcelona: Claret.

